

нията, че не ѝ се ще. И азъ, една нощъ, предложихъ на Гюль-бахаръ да се занесе че да бѣгаме въ Европа. Но дългиятъ ѝ животъ въ харемитѣ и мѣжду турцитѣ, така бѣше подѣйствувалъ на нея, щото тя много уплашено дочака това предложение. Но най сѣтне любовта побѣди, и тя се съгласи. Ний се договорихме за нощта, когато имаше да побѣгнемъ, а на мене останана да се погрижа за паспорти и за начинътъ, по който трѣбваше да изчезнемъ отъ Цариградъ.

Три-дни предъ-това случи ми се страшно нещастие. Азъ се срѣзнахъ съ Девида Броуна, случайно на-самъ, въ една полумрачна улица на Пера, гдѣто се слазя къмъ Касъмъ-паша. Той бѣше, речн, пиянъ, и като ме съгледа, втурна се върху мене, — азъ го блъснахъ въ гръдитѣ и хвърлихъ го на земята, че хвъркнахъ изъ своятъ пътъ.

Последната нощъ събра Гюль-Бахаръ своитѣ скъпоцѣнни нѣща и много отъ ония на господарката си, и слѣзе отъ позорецътъ на улицата, гдѣто чакахъ. Тя се бѣше облѣкла въ европейски дрѣхн съ черно-було на лице. Азъ я заведохъ въ хотелъ Ориенталъ, и тамъ ми се предада тя кѣто на мжжъ.

На утрешния денъ слѣдъ обѣдъ, отиваше „Океанъ“ за Марсилия, и ние имаше да се качимъ на него параходъ. Азъ излѣзохъ сжщия денъ, маскиранъ съ лъжовна брада, и слѣзохъ долу въ Галата, да зема билетн. Подиръ това влѣзохъ въ казиното „Фениксъ“ за по себе-си, и когато да излѣза на улицата, съпи-каса ме Девидъ Браунъ, който случайно минаваше прѣзъ-тамъ, позна ме тутакси, хвърли се върху, ми-и ми дръпна лъжовната брада отъ лицето. Той завика, а заботитѣ се притекоха; тѣ ме хванаха и заведоха въ „бинокъ-забтне“, гдѣто полицията тозъ часъ ме позна. Сиротата Гюль-бахаръ яви се на-сутринята, сама, въ полицията. Нея и мене осѣдиха на-по-три го-